

Ara per ara no escriguis a Espanya

nº 1

St. Cyprienne, divendres 25 - II - 1939

Del hi ha entre altres: Junts la que s'anuncià la plena; Manó, Fabrega, Salvia Corradella, Amos, Ramiñey, Costafreda, Robelló, Lafuente, Vigata d'Alida, i molts altres. D'ormo en una bona xarxa amb companyes i amics. Estic bé de salut. Alcabé, Nige són al camp d'Argelès segon diuen. Fins demà de Manresa

Maria meua: Avui si que em plan dir-te que sóc el més feliç de tots els mortals del camp. A mig matí en Borck (que està ací, m'entregava la teua lletra i que solament al vridlumbar l'envelop he conegut la característica de les teues tres. Però sabia per en Fabrega (que està ací amb mi) que en aquell moment es dirigien a França, però sense altra nova. Solament em digué que el país havia quedat a Guina sense voler tirar endavant. No crec pugui passar-li res i en aquest sentit estic tranquil en veure que podria molt bé ésser que es repensés, més tard si és trobés en algun camp especial de vells. Amb tot aviat sabrem de la seva sort.

Tantes i tantes són les coses que mill dir-te, que no podria pas avui recordar-les totes, i per la bona recordança le dividire i així no em pasaran detalls per altre.

Diestio familiar

Entrava a França el dia 7 a migdia Entre la Junquera i el Perthus vareia trobar a Elisabet, la qual ja em digué que havia traspassat la frontera. Al arribar al Perthus, i com que havia abandonat el Botalló per causa de la desorganització que en el moment regnava, vareia quedar-me allí amb l'interès de parlar amb la parella i mirar si podia ajudar-me per amagar-me allí o traslladar-me a Narbonne a l'objecte d'evitar el camp i requerir major mobilitat per saber on et trobareu. A Narbonne hi ha una Colònia d'A.I. de R. i allí pensava es cabellir bé el bulto. Tot fou endebades. No em donà ni la més petita facilitat ni tant sols me oferí la casa on poder anar a menjar. Digué que era inevitable el Camp i que no podia fer res. Tu no ignores l'amistat amb casa i el lligam de

xiat que ens serveix d'enllaç.

~~Escriu damunt el plat i així fa que no pugui correr qualsevol~~ assegurem aquest plateta.

T'engoro molt i molt i estava molt preocupat. Ara t'expli pen per a mi

altre colors. Dina en trair una altra veure segell

Tinc plena confiança amb el futur i amb la nostra

Paper

negoci amb la professió del pare. Vaireix, com et venia dient restar al Peitris tot el dia 7 i 8 amb la confiança de veure a algú que pogués ajudar-me i més quan la mostra d'elli m'havia dit que en Fabrega havia estat allí i havia deixat la maleta dient que aniria a recollir-la. Ya quan desesperava i els gendarmes m'havien invitat a abandonar el poble el mati del dilluns donava de cara amb el Panisset. Ya et pots figurar la alegria meua, que durà poc, al anar a veure a en Casaque, aquest li arreglava els papers per sortir la mateixa nit en direcció a Hendaya per entregar-se a la magnanimitat del Caudillo. To prou li varen fer totes les consideracions i l'invitava a esperar un desenllaç, bé la llei d'amnistia que ja és rumorejant, però fou en va. A mitja tarda el deixava per a dirigir-me al Camp de Concentració.

I als tres quilòmetres després de trobar a en Bosch mentre fem el primer descans passa el nen Nova Alegria. Si varen dir el que sabia ja per Elisa que tu et trobaries aquí però el pare, havia quedat a Girona i després d'uns quilòmetres més, per notarem a la un bord a tres quilòmetres del Balon. Allí varem parlar llargament i decidim junts que el millor era que anés a Barcelona, car no ignora el seu estat de salut i jo no ignorava el que és un Camp de Concentració. Y de bon mati al passar per davant del camp del Balon i al obligar a tancar els de Franco ell ens acomiadàvem amb força pena. Com pots veure tots salvarem la pell i tinc plena confiança que estan tots bé.

Bé ja pots donar-te compte que el paper resulta petit i tinc febre perquè aquestes ratlles siguin llegides aviat per tu. Aquesta lletra l'entregaré al mestre de S. Cypricem demà al mati, un gran